

Fàbrica de Bellveí

Calders

Ubicació

Comarca: Moianès
Emplaçament Camí que surt de la N-141 en direcció Sud. Cal seguir al costat del riu fins travessar-lo.

Coordenades:

Latitud: 41.76796
Longitud: 1.98216
UTM Est (X): 415399
UTM Nord (Y): 4624514

Classificació

Número de fitxa 08034 - 43
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Tot el conjunt es troba deixat i en estat precari
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 012A00037
Fitxes associades:
[Molí de Bellveí](#)
Autoria de la fitxa Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: dl., 26/04/1999 - 02:00

Descripció

Conjunt que formava una petita colònia industrial. Format per les antigues naus de la fàbrica, el canal i l'edifici de la turbina, i antigues cases per als treballadors. La fàbrica constava de dues naus. La situada més al nord (al costat del molí) era la més gran i fou ensorrada el 1948. Només en queden els fonaments. L'altra nau és una construcció senzilla de maó, d'una sola planta i allargada. Té finestrels amb reixes. En una part hi havia hagut el cafè. El canal passa entre l'edifici de la fàbrica i la bassa de l'antic molí, travessa el camí subterràniament i desemboca a l'edifici de la turbina: una construcció senzilla de maó. L'edifici que acollia els habitatges dels treballadors forma un cos rectangular allargat, de planta baixa i un pis. Els materials són maçoneria i maó. Abans era més llarg i donava cabuda a uns 12 habitatges. Actualment només n'hi ha tres. El primer corresponia a l'encarregat.

Història

Fàbrica situada al costat de l'antic molí fariner. L'origen és el 1890, quan el propietari rural Miquel Vila i Mas, de Bellveí, es casà amb Anna Solervicenç i Coll, de Navarcles. El matrimoni possibilità la construcció d'una fàbrica tèxtil. Comptava amb un salt d'aigua amb una capacitat de 20 CV. L'any 1892 consta com a arrendatari Aparici Clarassó i Vila. L'any 1919 Joan Jorba va reorganitzar-ne la producció i juntament amb Melcior Centelles i Josep Codó constituí la societat "Centelles, Codó i Cia". Les manufactures eren sobretot teixits de color. Funcionava també una secció de tint. Bona part de les dones que hi treballaven venien de Mura i Talamanca. L'activitat de la fàbrica continuà fins el 1935, en què definitivament es traslladà la maquinària a la nova fàbrica de Calders. La mala comunicació devia ser un factor determinant del seu tancament. Després de la Guerra va ser habitada per masovers. El 1948 s'enderrocà la nau principal de la fàbrica.

Bibliografia

- Calders, un municipi entre el Pla de Bages i el Moianès, p. 138, 139.
- FERRER, Ll.; PIÑERO, J.; SERRA, R.: El Llobregat, nervi de Catalunya, Centre d'Estudis del Bages, Manresa, 1997, p. 92

